

Píseň: 219 - Hory, doly, stráně+ **modlitba;** **Oddíl k výkladu:** Jk 3, 1 - 9

Milí přátelé,

na posledním setkání jsme zakončili Jk 2. Jakub se věnoval tématu mrtvé víry - totiž víry, která je buď zcela bez skutků, nebo bez skutků odpovídajících víře („postojům“, „světonázoru“ chcete-li). Taková víra, která se nevyskytuje nijak vzácně, je sice úctyhodná, ale mrtvola. JE dobře udržovaná, ale mumie. Taková víra je slibná - ale také bezmocná. Tak jsem shrnoval slovy Jiřího Mrázka. Nejde tedy jen o to, *zda* víra nese ovoce. Ale *jaké*, protože teprve po ovoci lze poznat strom, a tak i víru, důvěru, spoléhání a světonázor, který toto ovoce zplodil. Tak může člověk v první řadě *svou* víru poznat teprve na *svých* skutcích.

Jedná se tedy v první řadě o záležitost sebepoznání a sebereflexe. Když mi nevdá lhát, krást, podvádět, vymýšlet si... čemu to vlastně věřím? Jak se nám to vrací také v dnešním oddílu.

Teprve v druhé řadě lze užívat stejný postup také vůči bližním: Když mi říká tohle, ale jedná zcela obráceně, čemu to vlastně věří? Co mi to vlastně říká? Na koho a na co spoléhá?

Stuttgartský komentář

Protože už minulý týden dorazila Bláznovství víry podle Jakuba - výklady doc. Mrázka - dnes doplním odlišným stylem výkladu. Stuttgarstká komentářová řada je také kvalitní, doporučuji ji. Je však odbornější a zaměřuje se, jak to za chvíli uvidíme, na srovnání s podobnými texty a na porozumění v kontextu také další literatury. Což je však pro pravdivé a správné porozumění textu nezbytné.

Přečtený komentář budu také komentovat.

(Viz přílohy)

Píseň: 442 - Pane, dnešek je den chvály + **modlitba Páně**
Rozhovor